

יחזקאל

ואת חרשיה תגרמי (כ"ג, ל"ד)
ועל כל פני הארץ נפצו (ל"ד, ו')

IE

ועצמותיהם יגרם (כמדבר כ"ד, ח')
זיפץ — אתם — על פני כל הארץ —
בראשית י"א, ח'.

יחזקאל והנביאים האחרים.

(פרק ז')

אולם יחזקאל הרבה מאד להשתמש בנבואותיו לא רק בדברי התורה, אלא גם בנבואותיהם, ככתב או בע"פ, של הנביאים בני דורו וזמנו או של הנביאים שהיו לפניו שכמו לירי; וגם הדבר הזה מחיבנו לחשב את כל הדבורים והמליצות מת"כ הנמצאים גם ביחזקאל לשאולים מהראשון; עפ"י אנחנו מוצאים בו לפני דבור משותפים לו ולירמיהו.

יחזקאל

אל תירא ומפניהם אל תחת (ב', ו');
ג', ט')

ודברת את דברי אליהם (ב', ז')

מפנה צפונה (ט', ב')

זכרתי את ימי נעורייך—ט"ז, מ"ג (ס')

ותמר את משפטי לרשעה מן הגוים (ה', ו')

צבי היא לכל הארצות (כ', ו', ט"ו)

תקעו בתקוע (ז', י"ד)

שלום ואין שלום (י"ג, י')

ותקע נפשי מהם (כ"ג, י"ז ואילך)

על פני השדה—לא תאסף ולא תקבץ

(כ"ט, ח')

שממה מבלי עובר (י"ד, ט"ו)

ותורה תאכר מכהנים ועצה מזקנים

(ז', כ"ו)

עינים להם—ולא ראו, אונים להם—

ולא שמעו (י"ב, ב')

רוח סערות כחמתי (י"ג, י"ג)

בחרב, כרעב, בדבר יפלו (ו', י"א)

ירמיהו

אל תירא מפניהם—אל תחת מפניהם

(א', ח', י"ז)

ודברת אליהם (א', י"ז)

ופניו מפני צפונה (א', י"ג)

זכרתי לך חסד נעורייך (ב', ב')

ההימיר גוי אלהים (ב', י"א)

ארץ חמרה, נחלת צבי (ג', י"ט)

ובתקוע תקעו (ו', א')

שלום, שלום ואין שלום—ו', י"ד (ד', י')

פן תקע נפשי ממך (ו', ח')

לא יאספו ולא יקברו—על פני האדמה

(ח', ב')

שממה מבלי יושב—מבלי עובר (ט', ט')

י', י"א)

לא תאכר תורה מכהן ועצה מחכם

(י"ח, י"ח)

עינים להם ולא יראו, אונים להם ולא

ישמעו (ה', כ"א)

סערת ד' חמה (כ"ג, י"ט)

את החרב ואת הרעב ואת הדבר (כ"ד, ו')

ירמיהו

אבות אכלו כמר ושני בנים תקחינה
(ל"א, כ"ח)
נוה רועים מרבצים צאן (ל"ג, י"ב)
והשביית ממנה אדם ובהמה (ל"ו, כ"ט)
וזרתים לכל הרוחות (מ"ט, ל"ו)
ושבבתי את ישראל (נ, י"ט)

ועתה נדמה את יחזקאל לנביאים אחרים:

עמוס

בא הקץ (ח, ב)
על כל מתנים שק ועל כל ראש קרחה
(ח, י)
המון שיריך זמרת נבליך לא אשמע
(ח, כ"ג)
ובנו ערים נשמות וישבו (ט, י"ד)
הושע
ובאשור טמא יאכלו (ט, ג)
אפרוש עליהם רשתי (ז, י"ב)
פן אפשיטנה ערמה (ב, ה)
יבוא קדים רוח — ויבוש מקורו ויחרב
(י"ג, ט"ו)

יואל

אחה ליום כי קרוב יום ד' (א, ט"ז)
ושבעתם — ולא — עוד חרפה בגוים
(ב, י"ט)
אשפוך את רוחי (ג, א)
ומעין מבית ד' יצא (ד, י"ה)

נחום

הוי עיר דמים (ג, א)

ישעיהו

כל ידיים תרפינה (י"ג, ז)
ככבי השמים לא יהלו אורם — שמש
זירח לא יגיה אורו (י"ג, י)
והשבבתי גאון זדים (י"ג, י"א)

יחזקאל

אבות יאכלו כמר ושני בנים תקחינה
(י"ח, ב)
לנוה נמלים — למרבץ צאן (כ"ה, ה)
והכרתי ממנה אדם ובהמה (י"ד, י"ג)
לכל רוח יפרשו (י"ז, כ"א)
כשוככי אוחם מן העמים (ל"ט, כ"ז)

יחזקאל

בא הקץ (ז, ב, ז)
והגרו שקים — ובכל ראשיהם קרחה
(ז, י"ח)
המון שיריך וקול כנוריד לא ישמע
עוד (כ"ז, י"ג)
והושבתי את הערים — ההרבות — הנשמה
(ל"ו, ל"ג)
יאכלו — את לחמם טמא בגוים (ד, י"ג)
ופרשתי את רשתי עליו (י"ב, י"ג)
והפשיטו אותך והניחוך עירם (ט"ז, ל"ט)
כגעת בה רוח הקדים תיבש (י"ז, י)

הח ליום כי קרוב יום — לה' (ל, ב, ג)
לא תקחו עוד חרפת רעב בגוים (ל"ו, ל')

אשר שפכתי את רוחי (ל"ט, כ"ט)
מים יוצאים מתחת מפתן הבית (מ"ז, א')

אוי עיר הדמים (כ"ד, ז')

כל הידים תרפינה (ז, י"ז)
ככביהם — שמש — זירח לא יאיר אורו
(ל"ב, ז)
והשבבתי גאון עזים (ז, כ"ד)

יחזקאל

יתד לתלות עליו כל כלי (ט"ו, ג')

ואתה אדם ולא אל (כ"ח, ב')
אגדיל המדורה, הרבה העצים — האש
(כ"ד, ט')

עם עמקי שפה וכבדי לשון (ג', ה')
לחמו לרעב יתן ועירום יכסה בגד
(י"ח, ז, ט"ז)

בעת אידם (ל"ה, ה')

ובנו בתים ונטעו כרמים (כ"ח, כ"ז)
ביום ענן וערפל (ל"ד, י"ב)
כספם וזהבם לא יוכל להצילם ביום
עברת ד' (ז, י"ט)
פלשתים — כרתים שארית חוף הים
(כ"ה, ט"ז)

נביאיה — כאדי שואג — כהניה חמסו
תורתו יתללו קדשי — שריה בקרבה
כזאבים (כ"ב, כ"ה)

והמסקנה של חקירתנו היא: יחזקאל היה משפע מכל כתבי הקדש יותר
מכל הנביאים והוא השתמש בנבואותיו כאפני דבור ובמליצות, שהיו לנגד עיני
רוחו וששאלם מאת יתר ספרי הקדש.

ישעיהו

יתד—ותלו עליו— כל כלי (כ"ב, כ"ג)
ואילך

ומצרים אדם ולא אל (ל"א, ג')
הרחיב מדורתה אש ועצים הרבה (ל"ג, ל"ג)

עם עמקי שפה—נלעג לשון (ל"ג, י"ט)
פרס לרעב להמך — כי תראה ערם
וכמיתו (נ"ח, ז')

עובדיה

ביום אידם (א, י"ג)

צפניה

ובנו בתים—ונטעו כרמים (א, י"ג)
יום ענן וערפל (א, ט"ו)
גם כספם גם זהבם לא יוכל להצילם
ביום עברת ד' (א, י"ח)
חבל הים—כרתים—פלשתים (ב, ה')

שריה בקרבה אריות שואגים — זאבי
ערב — נביאיה כהניה חללו קדש חמסו
תורה (ג, ג' ואילך)

היהם שבין יחזקאל ובין תורת כהנים.

(פרק ח')

כל הבטויים ואפני-הדבור, שנזכרו למעלה ושלוקחו ע"י יחזקאל מכל ספרי
החקים והנבואה, מביאים אותנו לידי הנחה, שיחזקאל השתמש גם בת"כ וגם ביתר
כה"ק; אולם ההשערה, שס' ת"כ — שאין בו שום סמנים של שארית דבורים ומליצות
מספרים אחרים — השתמש רק ביחזקאל לכרו, רחוקה מאד מאד מן האמת. אולם
גם התכוננות אחרת תביאנו לידי ההנחה הנ"ל: לו היה יחזקאל המקור, שממנו
שאב בעל ת"כ את כל הבטויים והמליצות הרבים שהזכאו למעלה (בעמודי: כ"ט-
ל"ג), כי עתה לא היה בוחר בעל ת"כ רק באותם אפני הדבור הנמצאים רק